

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 Rs 066524 15 Rev
Banjaluka, 2.2.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Stake Gojković kao predsjednika vijeća, Jadranke Stanišić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca, M.V. iz K., Opština B., zastupanog po punomoćniku, D.T., advokatu iz B., protiv tužene, OŠ M.R. iz B., zastupane po punomoćniku, Z.B., advokatu iz B., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 066524 15 Rsž od 29.9.2015. godine, na sjednici održanoj dana 2.2.2016. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 066524 13 Rs 2 od 2.4.2015. godine, odbijen je zahtjev tužioca kojim je tražio: da se ponište kao nezakoniti, rješenje tuženog broj 290/05 od 20.7.2005. godine i odluka tuženog broj 316/05 od 26.8.2005. godine, kojima je tužiocu izrečen prestanak radnog odnosa; da se tužena obaveže da ga vrati na rad; da se tužena obaveže da mu isplati, izgubljenju zaradu od jula 2005. godine do maja 2011. godine i regres od 2005. do 2008. godine, te da mu uplati doprinose, sve na način pobliže opisan u presudi. Tužilac je obavezan da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati 6.750,90 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 066524 15 Rsž od 29.9.2015. godine žalba tužioca je djelimično usvojena, te prvostepena presuda preinačena u dijelu kojim je odlučeno o troškovima parničnog postupka, tako što je tužilac obavezan da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati 3.621,00 KM umjesto 6.750,90 KM, dok je u preostalom dijelu, žalba tužioca odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužilac revizijom pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i udovolji zahtjevu tužioca ili ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca koji je u cjelosti odbijen prvostepenom presudom.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio: da je tužilac bio radnik tužene na poslovima ložača – kućnog majstora; da je 11.5.2005. godine tužilac udario učenika, N.V. što ga je ošamario; da je rješenjem tužene broj 182/05 od 18.5.2005. godine tužilac udaljen s posla zbog teže povrede radne obaveze, te da je tim rješenjem utvrđeno da udaljenje traje mjesec dana od 19.5.2005. godine do 19.6.2005. godine; da je rješenjem tužene broj 268/05 od 17.6.2005. godine tužilac udaljen s posla za još mjesec dana, do 19.7.2005. godine; da je rješenjem tužene broj 290/05 od 20.7.2005. godine određeno da tužiocu prestaje radni odnos kod tužene sa danom 20.7.2005. godine zbog teže povrede radne obaveze iz člana 91. tačka 6. Zakona o radu; da je tužilac podnio prigovor protiv tog rješenja tužene, te da je tužena o prigovoru odlučila odlukom broj 316/05 od 26.8.2005. godine, tako što je taj prigovor odbila; da je tužilac podnio tužbu prvostepenom sudu 6.9.2005. godine.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja, prvostepeni sud je zaključio, da zahtjev tužioca nije osnovan, pa je stoga sudio tako, što je donio odluku kao u izreci prvostepene presude.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi, da je tužilac učinio težu povredu radne obaveze iz člana 91. stav 2. tačka 6. Zakona o radu, kada je ošamario učenika, Nemanju Vukojevića, te da je tužena pravilno postupala, kada je shodno odredbama člana 115., a u vezi sa članom 119. Zakona o radu, izrekla tužiocu prestanak radnog odnosa.

Cijeneći da tužilac nije dokazao da je prigovor protiv prvostepenog rješenja tužene podnio 20.7.2005. godine, već da je prigovor podnesen 5.8.2005. godine, prvostepeni sud je zaključio, da je tuženi o prigovoru tužioca odlučio u roku od trideset dana kada je 26.8.2005. godine donio drugostepenu odluku, te da nisu osnovani prigovori tužioca, da se ima uzeti da je njegov prigovor prihvaćen, jer da je drugostepena odluka tužene donesena po proteku roka iz člana 104. Zakona o radu.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja prvostepenog suda i zaključak tog suda, pa je sudio tako što je donio odluku kao u izreci drugostepene presude.

Odluka drugostepenog suda je pravilna.

Iz odredaba člana 115. stav 1. i 2. Zakona o radu ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 40/00, 47/02, 38/03, 66/03 i 20/07 – u daljem tekstu ZR) proizilazi, da poslodavac može dati otkaz ugovora o radu zbog teže povrede radnih obaveza u roku od trideset dana od dana saznanja za povredu radnih obaveza i za učinioca povrede, te da je pri tome dužan da radniku omogući da bude saslušan i da iznese svoju odbranu, ukoliko je to moguće, kao i da razmotri mišljenje sindikata ili savjeta radnika, ako su mu ta mišljenja dostavljena prije donošenja konačne odluke.

Prema odredbama člana 119. stav 1. i 2. ZR, ako je radnik zatečen u vršenju radnji za koje se osnovano sumnja da pretstavljaju krivično djelo ili da ugrožavaju imovinu veće vrijednosti, poslodavac ga može udaljiti sa rada i prije otkazivanja ugovora o radu (stav 12.).

Udaljenje radnika sa rada može trajati najduže do tri mjeseca, u kome je roku poslodavac dužan da odluči o odgovornosti radnika ili da ga oslobodi od odgovornosti (stav 2.).

Odredbama člana 91. stav 2. tačka 6. ZR je propisano, da se u skladu sa stavom 1. tog člana, težom povredom radne obaveze, zbog koje poslodavac može da jednostrano raskine ugovor o radu, smatra nasilničko ponašanje prema poslodavcu, drugim radnicima i trećim licima za vrijeme rada.

Kako iz stanja nižestepenih spisa proizilazi: da je tužilac za vrijeme radnog vremena, dana 11.5.2005. godine, ošamario učenika, N.V.; da je tužena iz tih razloga, odlučila da udalji tužioca sa rada u periodu od 19.5. do 19.7.2005. godine; da je 20.7.2005. godine tužena donijela rješenje o prestanku radnog odnosa tužioca zbog teže povrede radne obaveze iz člana 91. stav 2. tačka 6. Zakona o radu, a sve na osnovu člana 115. i člana 119. ZR; da je odlukom tužene od 26.8.2005. godine odbijen prigovor tužioca izjavljen protiv rješenja tužene od 20.7.2005. godine, ovaj sud nalazi, da je pravilan zaključak nižestepenih sudova, prema kojem je tužiocu radni odnos prestao zakonito.

Na ovakav zaključak ne utiču revizioni prigovori, da je tuženi odluku o prigovoru protiv prvostepenog rješenja donio po proteku roka iz člana 104. ZR, te da se ima uzeti da je prigovor tužioca prihvaćen.

Ovo stoga, što tužilac ničim nije dokazao, sem golih tvrdnji, da je prigovor protiv prvostepenog rješenja tužene podnio 20.7.2005. godine, a tužena je izvela dokaz, izvoda iz protokola, prema kojem je prigovor protiv prvostepenog rješenja zaprimila 5.8.2005. godine.

Kako je tužena odluku o prigovoru donijela 26.8.2005. godine, jasno je, da je odluka o prigovoru donesena u roku od trideset dana i da su neosnovani revizioni prigovori, da kako tužena nije odlučio u roku od trideset dana o prigovoru protiv prvostepenog rješenja, se ima uzeti da je prigovor prihvaćen u smislu odredaba člana 104. stav 4. ZR.

Kada se ima u vidu, da je tužena, o prestanku radnog odnosa tužioca, odlučila u smislu odredaba člana 115. a u vezi sa članom 119. Zakona o radu i to u rokovima propisanim odredbama navedenih članova, krajnje su neosnovani revizioni prigovori, da je disciplinski postupak protiv tužioca proveden nezakonito, jer da odluku o prestanku radnog odnosa nije donijela disciplinska komisija već direktor, odnosno da je disciplinski postupak zastario.

Kod činjenice, da je tužilac saslušan na okolnosti učinjene povrede radne obaveze, tako što se pismeno izjasnio 11.5.2005. godine, te kod činjenice, da je Sindikat tužene dao svoje mišljenje u pogledu povrede radne obaveze koju je učinio tužilac, krajnje su neosnovani revizioni prigovori, da je tužena donijela odluku o prestanku radnog odnosa

tužiocu, a da pri tome tužilac nije bio saslušan, odnosno da mu je na taj način uskraćeno pravo na odbranu.

Obzirom da se revizionim prigovorima tužioca ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda, te kako ista nije zahvaćena nedostacima na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je, primjenom člana 248. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13) donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić